



Izbaja vsak četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša
■ celo leto 4 krome,
■ pol leta 2 krome.
Za manj premožne
za celo leto 3 krome,
za pol leta K 1-50.
Za Nemčijo je cena
listu 5 K, za druge
dežele izven Avstrije
6 K.

Rokopise sprejema
„Narodna Tiskarna“
v Gorici, ulica Vet-
turini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravnništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Solški ulici, v Solški ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v., večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Živinorejcem!

Živinoreja je dandanes jedno najboljših in zanesljivejših sredstev do blagovnosti. Cena živini je tolika, kakoršna ni bila še nikdar, in kdor ima živinče na prodaj, proda je takoj in skupi zanje več nego bi skoro sam mislil. A kakor kažejo znamenja, cena živine ni še prekoračila vrhunca, in ako bi ga bila tudi vže prekoračila, izvestno je, da te visoke cene ostanejo stalne še dolgo časa, dasi je postala cena govedini po mestih in na vaseh vže tako neznosna, da si zamorejo privoščiti goveje meso in pečenko le še bolj premožnejše družine.

Zato morajo pa tudi naši posestniki in govedorejci izkoristiti to ugodno priliko in te lepe čase v to, da si opomorejo ter si zboljšajo svoje inače žalostno stanje.

Naši sodeležani v Furlaniji so vže davno sprevideli, kake koristi donaja živinoreja v občeh, posebno pa še racionalna živinoreja. Zato so pa tudi na tem polju zelo napredovali, kakor bode skoro gotovo pokazala razstava goveje živine, ki se bode vršila dne 6. novembra t. l. v Romans-u. Seveda so temu zelo ugodne krajevne razmere, kjer vspeva najbolje veliko simensko pleme, ki ni za naše gorato govedorejsko ozemlje. Toda naši kraji imajo pa za ta namen druge ugodnosti, katerih Furlanija nima; a to je treba kolikor mogoče izkoristiti.

To se da pa doseči, kolikor nam znano, na dva načina, prvič s tem, da se pomnoži število glav, in drugič s tem, da se dobi za posamezna govedorejska ozemlja najprimernejše pasmo, katero je spraviti na vrhunec plemenskega razvoja.

Kar se prve točke, namreč pomnožitve glav živine tiče, je umevno, da to se ne da kar tako meni nič tebi nič

izpeljati, ker vsak živinorejec ima v občeh že itak toliko glav, kolikor jih more preživeti. Ta namen bi se dosegel le tako, da bi se pašniki, travniki in planine izdatno zboljšali, ter da bi potemtakem več krme za živino prinašali nego do sedaj. V tem oziru so bili stavljeni v zadnjem času tudi tozadevni predlogi v deželni zboru, dasi le v zelo ozkem okvirju. Naloga naših deželnih zastopnikov pa mora biti, da se začnejo resno zaviti tudi stem vprašanjem ter da je v kratkem oživé. Pri nas se je žalibog premalo izkoriščal do sedaj takozvani državni melioracijski zalog, ki je drugod mnogo pripomogel k napredku na to stran. Žal, da so bile do sedaj tudi naše deželne finance take, da skoro ni bilo mogoče misliti, kaj se izvesti predloge. Država prispeva namreč v ta namen le tedaj, ako tudi dežela priskoči s primernim prispevkom na pomoč. Toda sedaj ko so se deželne finance vsled novega načina pobiranja užitnin izdatno izboljšale, se del tega dobička zelo plodonosno naloži, ako se ga uporabi v to svrhu.

Kar se druge točke tiče, storjen je bil prvi korak s vsprejetjem zakona z dne 13. maja 1903 drž. zak. št. 24 glede pospeševanja govedoreje. Toda ta zakon je ostal do sedaj le mrтва črka, in ne mala krivda temu so bile zopet slabe deželne finance.

Kakor je iz dosedanjih korakov razvidno, moral je deželni odbor v svrhu, da zbudi oni zakon k življenju, najprej določiti, kje in koliko spuščevalnih postaj je v deželi potrebnih, ter gledati na to, da se zagotovijo biki za te postaje in druga plemenska goveda — kolikor mogoče — v deželi sami. V ta namen je bil pa primoran prirediti razstave goveje živine v različnih krajih a te razstave, ki so neobhodno potrebne v to svrhu in imajo tudi namen izpodbu-

jati veselje do govedoreje, stanejo mnogo tisočakov, ki se porabijo deloma za darila, deloma za druge tozadevne neobhodno potrebne stroške. A te tisočake je zamogel deželni odbor položiti na žrtvenik napredka v živinoreji — ne da bi bil siljen s tem obremeniti davkoplačevalce — le sedaj, ko je dobrodejni dežek užitnine odstranil sušo v deželni blagajni. Malo po malem bodo sprevideli tudi oni gospodje, ki so trdovratno zanikali in še zanikajo dobrote nove odredbe pobiranja užitnine, da se dobiček iz tega naslova previdno in modro rabi v zboljšanje živinoreje in kmetijstva. Seveda je to le prvi korak na to stran, kateremu bode kmalu sledil še drugi — izdatnejši.

Za darila je določil deželni odbor sledeče zneske:

Za Tolmin, kjer bode razstava dne 25. oktobra t. l., znesek 750 K, in sicer za bike in junce jeden dar po 80 K, jeden po 60, jeden po 40, jeden po 20 in zadnji po 10 K. Za plemenske krave in junice 1. vrste (breje krave ali s teletom) prvi dar po 80 K, drugi 60, tretji 30, četrti 20 in peti 10 K. Za junice z dvema stalnima zoboma tudi pet darov po 50, 40, 20 in 10 K. — Za junice od šestih mesecev z mlečniki ali brez stalnih zob pet darov po 80, 50, 40, 30 in 10 K.

V cerkljanskem okraju za bike in junce štiri darove po 70, 50, 30, in 20 K; za krave 1. vrste tudi 4 darove po 80, 60, 40 in 20 K; za junice z dvema stalnima zoboma štiri darove po 30, 20, 10 in 10 K; za junice od šestih mesecev zopet toliko darov po 50, 30, 20 in 10 K.

Za kobarški okraj štiri darove za bike in junce po 60, 40, 30 in 20 K; štiri darove za krave 1. vrste po 60, 50, 40 in 20 K; za junice prve vrste tudi štiri darove po 30, 20, 10 in 10 K in

za junice druge vrste štiri darove po 50, 30, 20 in 10 K. —

Za razstavo v Bovcu dva darova po 40 in 30 K za bike in junce, dva za krave prve vrste po 40 in 30 K, dva za junice prve vrste po 25 in 10 K in dva za junice druge vrste po 25 in 10 K.

V srednjem govedorejskem ozemlju bode dne 8. novembra razstava v Kanalu, kjer se nakažejo darila v znesku 600 K (300 K od drž. odbora, 300 K od občine Kanal), ni nam pa znano, po kakem ključu.

Za razstavo v Gorici (okolica in mesto) je odločenih: 2 darova po 50 K, 4 darovi po 40 K, 6 darov po 30 K in 8 darov po 20 K.

Na Cesti pri Križu: 1 dar po 50, dva po 40, 3 po 30 in štiri po 20 K, skupaj 300 K.

V Sežani: 1 dar po 50 K, 2 darova po 40 K, 4 darovi po 30 K in 7 darov po 20 K. Isto tako tudi v Komnu.

Vspeh vseh teh prizadevanj deželnega odbora je pa odvisen od Vas živinorejci. Podpirajte ga v tem vprašanju, kogre očitvidno za Vaše koristi. Ako ostanete v tem oziru otrpneni, bi bil oni denar zavržen; a to bi bila le Vaša škoda.

Prvo protialkoholno zborovanje na Goriškem.

Prvo protialkoholno zborovanje na Goriškem, ki se je vršilo v nedeljo v Mirnu, se je prav dobro sponeslo. Zanimanje za to zborovanje je bilo veliko in vdeležilo se je zborovanja nepričakovano veliko občinstva iz vse goriške okolice. Stara šola v Mirnu je bila natlačeno polna in je to torej najboljši dokaz, da je nastalo tudi pri nas veliko zanimanje za protialkoholno gibanje.

LISTEK.

Iz zapiskov

Št. Kocjančiča, profesorja svetopisemskih ved in rektorja osrednjega semenišča v Gorici.

Priobčuje dr. P.

IV.

Blagi nazirejec.

Nazirejci so se klicali pri Judih tisti, ki so obljubo storili ali za celo svoje življenje, ali pa li za nekaj časa, da ne bodo pili vina, ne se strigli ali pa sicer oskrunili. Tak nazirejec ni smel tedaj ne vina piti, še grozdja ne zobati, in svojih las ni smel ostriči, tudi k nobenemu mrliču se podati ali se sicer oskruniti. Ako je pa kaj storil, kar je bilo zoper to Mojzesovo postavo, je moral darovati Bogu en dar, se ostriči, in začeti dni svoje obljube od konca zopet šteti. Od njegove daritve se je gostil duhovnik.

Duhovnik Šimon, ki so ga prav ičnega imenovali, je enkrat pripovedoval tako le: Jaz nisem hotel nikoli nič pokušati od daritve nazirejca, kateri je svojo obljubo prelomil (da je bil namreč vselej hud na tiste, ki so nepremišljene obljube delali, posebno pa na tiste, ki niso svojih storjenih obljub dr-

žali); le pri enem samem možu sem storil v tem en izjemeček. Bil je ta mož iz južnih krajev doma, lepe bistro oči je imel, njegov obraz je bil plemenit, in njegovi dolgi lasje so mu v prezalnih kodrih doli čez pleča viseli. On je storil obljubo nazirejstva, jo pa prelomil; torej je prišel k meni z dolžno daritvijo, in je hotel, kakor postava veli, svoje lepe lasé si ostriči. „Škoda — mu jaz rečem, škoda, te lepe lasé ostriči! Ali povej mi, kaj si storil, da si svojo obljubo prelomil?“ — „Jaz sem — je bil njegov odgovor — pastir svojega očeta na domu. Ko ženem nekega dne živino k bližnjemu potoku napajat, se nehote v bistri vodi zagledam, in moja zala postava, moja lepota mi je tako silno dopadla, da so se strasti v meni hudo vnele, in — malo, da nisem kaj storil, kar bi me bilo vedno nesrečnega storilo. Hudobnež! — tako sem sam nad sabo prestrašen zavpil — kaj se napihuješ na tem svetu, ki ni tvoj? Pač se ti spodobi napuh, ki bodeš enkrat jed červom in drugim merčesom! Zarotim se, da si dam ostriči zavoljo Boga te zapeljive lasé“ — Tako je ta mož govoril. Jaz pa sem vstal, ga poljubil na čelo ter rekel: „Moj sin! da bi več takih nazirejcev, kckor si ti, bilo med Izraelci!“

(Iz hebrejščine iz l. 1820.)

V.

Mariji.

(Po italijanski pesmi: O amabile Maria.)

I.

Marija ljubezniva!
Ti moje si veselje,
Vse moje srčne želje
So, vedno te častit.

II.

Ime presveto tvoje
V srce si čem vsaditi,
In sabo ga nositi
Se srcem, kjerkoli bom.

III.

Marija iz srca zdihnem,
Ko zora zjutraj vstaja;
In solnce ko zahaja,
Marijo kličem spet.

IV.

Usmiljena Marija!
Ti si mi zvesta mati,
Zato se mi ni bati,
Ko ti si mi v pomoč.

V.

Če se me žalost loti,
Al' grozne bolečine;
Mi vsa nadloga mine,
Ko k tebi pribežim.

VI.

In ko zavoljo greha
Mi srce v strahu bije,
Ze samo ime Marije
Mi srce vpkoji.

VII.

Ko me sovražnik skuša,
Zavpijem: Oh Marija!
In ta peklena zmija
Prestrašena zbeži.

VIII.

Zatorej bodem klical
Marijo v vsaki sili;
Ker ona se me usmili
Kot Mati ljubljena.

IX.

In kadar bodem umiral,
Bom klical ime Marije;
To mi tolažbo vljuje
V prežalostno srce.

X.

To sveto ime Marije
Klicaje bodem srečno
Tu živel ino večno
Se tamkaj veselil. Amen.

(15. marca 1853.)

trgu in na polju ogromno škodo. Da mislijo uravnati Sočo in njene hudournike, sledi iz dopisa, katerega smo prejeli 5. novembra lanskega leta, kakor tudi iz dejstva, da so prišli že letos vladni inženirji, da sestavijo splošni načrt. III. smo prosili deželni zbor, da stopi v dogovor s c. kr. vlado ter izposluje krajevno železnico od Sv. Lucije do Loga, oziroma do Trbiža. IV. smo poslali na deželni odbor v ljudo prošnjo, da se odmeri občinarjem iz Kala in Koritnice deželna podpora za dva nova, silno potrebna vodovoda. — Vse te prošnje smo izročili g. državnemu in deželnemu poslancu dr. Gregorčiču, da jih predloži prihodnjemu deželnozbornemu zasedanju.

Udeležba na omenjenem občnem zboru je bila vkljub temu, da je g. deželni poslanec Ivan Lapanja vsled dolgotrajne bolezni svoj prihod šele zadnji čas odpovedal, naravnost ogromna. Blizu sto mož, samih krepkih zavednih gospodarjev, je zvesto in z vidnim veseljem sledilo različnim točkam zanimivega zborovanja.

(Dalje prihodnjič.)

Novice.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. Ivan Brezavšek 60 v, Franc Blažič 20 v, Ivan Leban 44 v, Jernej Kopač trgovec 10 K. Bog plati!

Za „Alojzijevišče“ so darovali: Preč. g. A. G. 10 K. Nekdo 4 K. Bog stotero povrni!

Premeščanja. — Policijski svetnik v Gorici g. Abondio Contin je premeščen k policijskemu ravnateljstvu v Trst, kamor se poda baje že koncem tega meseca. Na njegovo mesto v Gorico pride baje policijski komisar Casapicola iz Červinjana.

Pomaknenje v višji činovni razred. — Profesor na tuk. državni gimnaziji g. Gustav Novak je pomaknjen v VII. činovni razred.

Nekaj novega. — V kratkem priredi žensko delavsko društvo „Skalnica“ veselico. V vspeh do tudi igra, v kateri bodo nastopala sama pripravljena dekleta, služabnice in delavke. Vsekako nekaj novega za Gorico. Obeta se obilna udeležba. Dan veselice se določi v kratkem.

Lepo znamenje o napredovanju katerega naroda je dobro obiskovanje njegovih šol. V tem oziru smejo goriški Slovenci v mestu in po deželi ponosni biti na obilno število otrok, ki obiskujejo šole. Tako se je vpisalo v štirirazredno mešano šolo društva „Šolski Dom“ v Gorici v „Malem Domu“ 195 otrok, v štirirazredno deško šolo v „Š. Domu“ 208 učenci in v šestrazredno dekliško šolo v istem „Š. Domu“ 331 učenek, skupaj 729 šolskih otrok. Tem treba došteti še 43 učencev iz deške in 98 učenek iz dekliške pripravljavnice, skupaj 141 gojencev, tako, da skupno število ljudskošolske mladine v „M. in Š. Domu“ znaša 870 učencev in učenek. Pa tudi obrtni šoli sta dobro obiskovani. V strokovno šolo za umetno vezenje in belo šivanje se je vpisalo 28 učenek, v tečaj za odrasle 9. V strokovno šolo za krojno risanje, krojenje in šivanje oblek 31 učenek, v tečaj za odrasle 13, torej vseh skupaj 81. Večinoma učenek iz vsakdanje šole obiskuje tudi dekliško nadaljevalno šolo, v kateri se poučuje vsak dan od 10 do 12 ure predpoludne. Najbolje je poskočilo število učencev obrtno-nadaljevalne šole, katerih se je vpisalo za nedeljske tečaje 212, tako da za obstoječe tri razrede ne zadostuje po ena šolska soba, ampak so se morale vzeti še druge na pomoč.

Vseh učencev in učenek je torej v „M. in Š. Domu“ 870, 81, 212, skupaj 1163.

Za „Slogo“. — Prosimo vse društvenike „Sloge“ naj brž ko mogoče plačajo udnino za l. 1906. Udnino sprejema društveni blagajnik Dr. Andrej Pavlica v Gorici.

Državnemu pravdnistvu se čudijo po pravici naši somišljeniki, da pusti „Sočo“ tako očitno hujskati proti cerkveni oblasti, kakor je to storila z dopisom iz Marijinega Celja v številki 84 t. l., kjer naravnost pravi: „Vi gospodje pri škofiji ste oznanjevalci jeze, maščevanja in sovraštva. Kletve na vas in vašo ošabnost!... Če kdo umrje naj ga lepo (Marijajelci — brez duhovnika) pokopljejo, če se rodi

otrok ter umrje brez krsta, bo kriva le škofija; otrok je nedolžen, torej se ni treba nikomur žalostiti (!) radi tega ter si delati skrbi (!). Saj v Ricmanjih (!) prav lepo izhajajo brez duhovnika“.

Če bi se tako pisalo proti kakemu rabinu ali pastorku, bi oblast koj vmes posegnila, toda — katoličani so vajeni potrpeti.

Resnicoljubom, ne „Soči“ povemo, da je škofija za Marijino Celje v že zdavno odločila kurata in sicer povsem vzglednega duhovnika. Zato ni res, kar piše „Soča“, da se godi Marijajelcem „velika krivica“ ter da je 1200 duš brez dušnega pastirja. Ni kriva torej „trma“ (sic!) škofije, če dotični gospod ni na mestu, ampak trma dobro znanih hujskacev, katerim je „Soča“ glasilo in trobilo. Dobri Marijajelci se pa — kakor slišimo — otresejo neznoznega terorizma ter že prosijo gospoda kurata, naj bi skoro k njim prišel.

„Soča“ in za njo „Slov. Narod“ sta se zopet zagnala v našega nadškofa. Očitata mu, da je prepovedal „slovenski krst“. Se vidi, da sta katekizem popolnoma pozabila, ker sicer bi morala vedeti, da sv. krst ni ne italijanski, ne nemški, ne slovenski. Mislita pač na vprašanja, ki se pri sv. krstu stavijo botrom.

Povprašali smo glede tega na merodajnem mestu ter poizvedeli, da je to grda laž in golo obrekovanje. Nadškof take prepovedi nikoli ni dal, in bi je sploh ne mogel dati, ker je vže rimska stolica dala enkrat za vselej dovoljenje, da se smejo vprašanja pri sv. krstu botrom staviti v domačem jeziku.

Iz tega razvidijo lahko naši čitatelji kako podlo se prizadevajo liberalci, da bi očrnili pred slovenskim ljudstvom našega nadškofa ter mu spodkopali njegov ugled. Le s takimi sredstvi naprej, se bo vsaj prej spoznala motna „Sočina“ voda!

Trn v peti so postali „Soči“ bodoči škofovi zavodi. Zaletava se vanje in hujška ljudstvo proti njim, češ, da bodo nemški; toda ne radi tega, ker sicer bi morala dosledno hujskati tudi proti nemški državi in gimnaziji v Gorici, ter odvrčati dijaštvo od nje. Glavni razlog njenega hujskanja, je sovraštvo do vere in cerkve.

Hudič se pač mora bati križa! — Glede učnega jezika, naj bo pa „Soča“ le mirna, nadškof že ve, kaj škofija

z dvojnimi deželnimi jeziki potrebuje ter prav nič ne rabi Gaberščekovih navodil.

Andr. Gaberšček — in Vatikan. — Veliki spor je nastal med A. Gaberščekom in Vatikanom, in sicer zato, ker Vatikan še vedno noče priznati A. G. — eka za vidnega poglavarja sv. katoliške cerkve. Zato kritikuje vse, kar Vatikan stori, Gaberšček bi storil vse boljše. V članku „Francoska in Španska“ očita Vatikanu: „da hoče gnati svojo trmo do konca, da se drži svoje neumne politike proti Francoski, da si ga Španija sedaj prav dobro uči, kako nezmislno je njegovo ravnanje itd.“ — Gaberščeku svetujemo, naj, če že ne more postati vidni poglavar sv. cerkve, kandidira vsaj za papeževnega državnega tajnika, potem bode rešil vsa cerkveno politična vprašanja, in pa — kar je najboljše, dajal bo lahko navodila tudi našemu nadškofu!

„Sočini kvartinčkarji“ so napisali v svoji amrdljivi „Soči“ sila surov in nagnusen člančič proti „abstinentnemu krožku“ v Mirnu čisto brez povoda. Širjenje abstinentnega gibanja med narodom je vendar velikega kulturnega pomena in človek mora občudovati tiste junake, ki so se kot popolni abstinenti postavili v prve vrste ali na čelo tega gibanja. To pripoznavajo ljudje vseh strank, tudi liberalci, vsaj oni, ki niso v „Sočinem“ blatu postali popolnoma topi in brezčutni do vsega kar je lepo, vzvišeno plemenito in do vsega, kar je za kulturni razvoj naroda koristno. In sedaj se naslanjajo na „Sočinih“ surovostih po vsi deželi kdo? Topi in posurovljeni šnopsarji in pijani kvartinčkarji. To je res: pojdite po deželi kamorkoli in pričali se boste, da so „Sočini“ najvernejši pristaši in bralci ljudje, ki se zraven svoje nadute zabitosti odlikujejo po svoji česti naravnost živinski surovosti, da ni nič čudnega, če potem sami pridejo do prepričanja, da so njih duše kakor od osla. Zato je res nerazumljivo čudno kako morejo biti ljudje, ki se šlejejo za razumne in omikane, naročevati „Sočo“ ter jo tako podpirati. Nekdo je rekel, da tisti, ki je naročnik „Soče“, ne more veljati za omikane človeka, še najmanj pa za olikane in plemenitega. To je res. Zato je veliko kulturno delo zatirati list, ki dela po deželi samo sovraštvo in preprič, ki širi pobalinsko surovost in barabsko podlost, kako „Soča“. V tem oziru vsak, kdor v resnici ljubi slovensko ljudstvo in mu želi

kulturen napredek, na delo!! Proč od lista, ki ga urejujejo pišejo in berejo ljudje, ki pravijo, da so njihve duše „glij kakor od osla“, in katerih pisanje je temu prepričanju primerno: živinsko in oslovsko.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Vrtojbi vabi na svoj redni občni zbor, kateri se bode vršil v nedeljo, 18. t. m. po poludanski službi božji v šolskih prostorih. O d b o r.

Podgorkam dne 21. oktobra, na dan krasno vspele narodno-verske slavnosti:

Dekleta vrla, še naprej, bodite vzorna, ko doslej, bodite vzorne zmér mladenke, kristjanke zveste in Slovenke! Če to obojno združite, Bogu in domu služite. Ne iščete pač slave sebi, pa zvest plačnik živi na nebi, ki plača véno svoj vam čas, kar storite zaso, za nas! Vé naših tesnih južnih mej nepremagljiva boste straža, ki vse sovražnike opaža, boreča se za nas vselej, da ne proderejo naprej. Le čuvaj, čuvaj naša straža, ti straža naših tesnih mej, naj mnog se, mnoga ti pridruži, da veri in domovja služi!

Izpred sodišča. — Na pet mesecev je bil v pondeljek od tuk. okrožnega kot kazenskega sodišča obsojen 26-letni Josip Podgornik s Trnovega, ker je dne 20. julija t. l. pretepal svojo mačeho 50-letno Marijo Podgornik in jo na glavi tako težko ranil, da ni bila tri tedne sposobna za delo.

Ukradeno kolo. — V torek popoldne je nekdo za trenutek pustil svoje kolo pred Reichovo gostilno. Ko je hotel zopet vzeti ni bilo več kolesa.

Južna železnica vsprejme v doglednem času sto praktikantov. Govori se, da je do dvajset mest namenjenih Slovencem, ker primanjkuje uradnikov v slovenske kraje. Vpoštevali se bodo le taki prosilci, ki so prosti vojaščine.

Velik požar je uničil v Korminu docela hišo Deperisovo, kjer je bila kavarna „Evropa“. Dva gasilca sta bila lahko ranjena. Gasilci, ki so prihitali iz Gorice, so ogenj omejili, da se ni razširil na ostale hiše. Deperis je zavarovan.

Velika žepna tatvina v Trstu. — V Trstu je ukradel nekdo v torek nekemu Pavlu Dieku iz žepa listnico, v

Blago najboljše vrste. Zaloga velika.

„Kroj. zadruga“
v Gorici,
Via Signori št. 7

Za jesenski-zimski čas

so ravnokar došle razne velikanski izberi

krasne novosti
modnega blaga,

kakor modne volne, flanel, forštajne, sukno za moške in dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese, odeje, šivane kuverte (Steppdecken), žime, volne in perje za postelje itd.

Perilo

za

opreme nevesti

kakor tudi

za hotele, restavracije, za zaode itd.

Rumberško, belgijsko in švicarsko platno, bombaževine, chiffon, creton, namizni prti, serviette, brisalke, žepni robci

po

tovarniških cenah.

Cene stalne.

Postrežba

poštена.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberi, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino te stroke.

Nadejate se bago-hotnega upoštevanja naše prošnje, bježimo s spoštovanjem

Teod. Kribar.

Blago sveže. Konkurenca izključena.

kateri je bilo 250 šterlinskih lir, torej približno 6000 kron.

Kako so Nemci ljubeznivi? — Nemški romanopisec Feliks Dahn izdal je leta 1896 neko knjigo z imenom „Vom Chiengsu“. V tej knjigi riše ta Nемец nas Slovence na najpodlejši način kot umazance, tatove, brezčastneže, ki nimajo niti slave niti premoženja, ampak le — uši ter primerja lase naših slovenskih deklet s — konjsko grivo. — In ni dolgo tega, ko je v Celju izhajajoči nemški list „Deutsche Wacht“ na jednaki način sramotil nas Slovence, češ, da smo mi rojeni le za — pastirje in še zdaj podobni — zverinam.

Loterijske številke.

20. oktobra.

Dunaj 75 65 64 21 4
 Gradec 80 24 15 44 64

Anton Krušič

trgovca, krojaški izvedenec, tekalističe J. Verdi 33 in tekalističe Fr. Josip 53.

Za novo sezono.

Zgoraj imenovani naznanja sl. občinstvu in posebej čč. duhovščini, da mu je ravno dospelo sveže avstrijs. in angleško blago za vsakovrstne stanove. Izdeluje po najnovjih krojih. Blago in delo jamči.

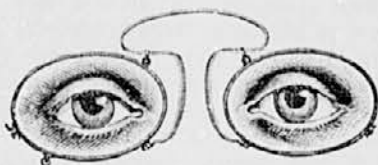


J. Eichinger,

Dunaj I. Milchgasse 2.

Prodaja devocijonalije, rožne vence, mašne obleke, pisalne potrebščine ter se priporoča častiti duhovščini.

Odlikovan od njegove svetosti Pija X.



I. Primožič,

slovenski optikar v Gorici, ulica Vetturini 3,

priporoča čč. duhovščini in sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko zalogo

optičnih izdelkov

in sicer vsake vrste očal, barometre, toplomerje, zdravniške toplomerje, daljnogleda, vage za vino, žganje itd.

Sprejema naročila in porave ter pošilja na dom.

Delavnica cerkvenih posod in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica, Magistratna ulica šteV. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

Blago se razpošilja franko.

Anton Kuštrin,

trgovca v Gorici Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljšveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Papirnica na Reki

sprejme takoj stiri

pomočnike

Obrtiti se je na prvo kr. priv. papirnico na Reki Smith & Meynier.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

And. Fajt,

pek. izvedenec Gorice tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša,

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, kolikor sa nove maše in godove, kolače sa birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po zmerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Kar. Draščik

v Gorici na Koru (v lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pinco itd. Prodaja različna fina vina in likerjev na drobno ali v orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Peter Cotič,

črevljarski izvedenec

Gorica Raštelj šteV. 32

Imam v zalogi vsakovrstnih črevljev za odrasle in otroke. Ako ne vdobi slučajno po volji obuvala napravim ga po meri na zahtevo stranke.

Sprejema tudi naročila iz dežele in jih po pošti pošilja.

V zalogi ima vsakovrstnih mazil.

Centralna posojilnica,

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 na menice po 5 1/2 %, na vknjižbo po 5 %

z 1/3 % upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Posor! Eno krono nagrade

Posor! Eno krono nagrade

Prosiva zahtevati listke!